

Йордан Радичков

Как измислиха стенобойната
машина

Някога моето село Черкезки е било крепост. Един цар искал много да превземе тази крепост и дошъл с голяма войска, та да си свърши по-бързо работата. Черказките селяни се прибрали в крепостта, прибрали там и добитъка и забравили навън само два овена. Тези овни се биели и селяните тъй си ги и оставили пред стените на крепостта.

Царят, като видял двата овена, заповядал да ги разтърват. Един копиеносец отишъл, застанал между двата овена и почнал да размахва копието си, но овните хич не го погледнали и се спуснали един срещу друг и смачкали копиеносеца, а копието натрошили на трески. Тогава царят пратил десет войници, все храбри мъже, и те се строили с щитовете и мечовете си между двата овена.

Овните припнали един срещу друг, тръскайки дебелиите си кожуси, навели ниско глави и смачкали десетте войници. Щитовете и мечовете звъннали и се понесли из въздуха. Моите черказки селяни, като чули писъците и звъна на оръжието, се накачили по крепостната стена на Черказки, за да видят какво става. Те тъкмо се изкачили и видели, че под стените се бият двата овена, а здравите войници на царя превързва-ли ранените войници и намествали разместените им кости.

Царят се разгневил и пратил конницата си да разтърве тези черказки овни. Конницата се спуснала в галоп, вдигнал се прах, екнали тръби, но овните хич и не мигнали, а се втурнали пак един срещу друг и точно в туй време помежду им минавала конницата. Те тъй ударили конницата, че както разказват по-сетне, един кон бил хвърлен чак върху крепостната стена, а конника изобщо не можали да намерят. Нашите черказки селяни пленили този кон.

Царят още повече се разгневил и искал да прати цялата армия срещу овните. Тогава при него дошъл един от съветниците му, много хитър човек, и му казал, че гневът не е добър съветник на разума. Той му казал още, че ще бъде най-добре войниците да хванат овните за опашките, да ги изтеглят малко назад и малко наляво, така че Черкезката крепост да остане между тях. Тогава да ги пуснат и те, като се втурнат един срещу друг, ще разбият крепостта и войниците ще я превземат.

Така и направили.

Но овните не били чак толкова глупави, както смятал съветникът на царя. Царят кипнал, след като видял, че животните не искат да се бият повече, и заповядал да върнат овните на предишното им място, а съветника да хвърлят между тях, та да го сплескат. После попитал има ли някой да дадат някакви съвети, но никой вече не смеел да дава съвети. Царят помислил, помислил и решил, че ще бъде най-добре да издигне и

той една крепост срещу крепостта на нашите селяни, да ги умори от глад и жажда и да ги накара да се предадат.

Войниците построили една голяма крепост, много по-голяма и по-здрава от Черказката, и се прибрали в нея, за да дочакат нашите да умрат от глад. Овните продължавали да се бият между двете крепости и войниците и селяните чували как гръмко ехтят главите им.

На сутринта нашите черказки селяни излезли от своята крепост с две стенобойни машини, хванали овните, заклали ги и на всяка стенобойна машина турили отпред по една овнешка глава. Царят седял горе на стената и се смеел на глупостта на нашите селяни, че с две овнешки глави искат да превземат неговата крепост.

Пък нашите селяни засилили машините, те блъснали стените на крепостта и в следния миг там се разнесе грохот и всичко потънало в прах. Чакали половин ден, докато вятърът разнесе праха, и като отишли, видели, че всички войници заедно с царя им са затрупани под камъните.

Така нашите победили царя, защото макар и цар той си нямал никаква представа от овнешки глави, не знаел колко твърдо нещо е овнешката глава и че с две овнешки глави може да се превземе цяла крепост. А черкезките селяни знаели и затова победили.

КРАЙ

© Йордан Радичков

Сканиране, разпознаване и редакция: moosehead, 2008

Издание:

Приказки от български писатели
Издателство „Български писател“, 1981 г.
с/о Jusautor Sofia

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/9183>]